

NOSTRA PARLA

N.º 18

Juny 1923

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Boters, 16, primer. — BARCELONA

LES TERRES GERMANES

Les terres de llengua catalana, Rosselló, Balears, València i Catalunya, que un jorn estaven germanivolament aplegades, resten avui tristament disgregades, trossejades en "províncies" artificials i espiritualment gairebé del tot separades. Aquest deplorable estat en què ens trobem és causat per l'oblit i el desconeixement que els d'una terra tenim dels de l'altra. Som com la fillada d'una antiga casa pairal que la sort malestruga ha dispersat i el temps i la separació ha fet que ja no ens coneguem els uns als altres.

Sols una minoria, representada gairebé totalment per NOSTRA PARLA, agrupament de balears, valencians, rossellonesos i catalans, serva fidelment el foc de l'antiga llar, i voldria arborar en l'amor comú a tots els que en ses vàries modalitats parlem la mateixa llengua, fent que tots ens coneguessim i ens estimessim més cada dia.

No hi fa rès que algú no recordi nostre comú passat. Pot ignorar-se, però mai esborrar-se la Història gloriosa que els nostres avant-passats escrigueren amb llur sang, la mateixa que encara corre per les nostres venes. Podrem oblidar-nos els uns als altres, però seguirà essent sempre la mateixa la llengua que les mares ensenyaran als infants a València i al Rosselló, a les Balears i a Catalunya. Potser que algú oblidarà el lloc on viu, però la nostra terra seguirà estenent-se graciosament a la vora de la Mar Mediterrània, des de l'estany de Salses a les palmeres d'Elx, del Ribagorça a les boques de l'Ebre i encara emergirà formosa, nova Venus, d'enmig de l'aigua, a l'Illa Daurada.

La triple unitat de la Terra, la Llengua i la Història, és quelcom indestructible, més perdurable que la memòria dels homes, més forta que les separacions artificials i violentes.

És per això que malgrat tot, una lleu esgarrifança comença avui a extremir el còs mig adormit de tots el pobles que parlen la nostra